

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1998-1999

4 DÉCEMBRE 1998

Proposition de loi modifiant le Code judiciaire et la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique

AMENDEMENTS

Nº 135 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 2

Compléter cet article par un § 2 (nouveau), rédigé comme suit :

« § 2. L'article 7, § 1er, alinéa 2, de la même loi est complété par les mots « sauf lorsqu'il s'agit d'une pratique visée à l'article 5, § 1er. »

Justification

Le but de l'amendement n° 72 est de préciser la portée actuelle de l'article 5 de la loi du 5 août 1991, qui donne lieu à des interprétations divergentes. Le but n'est que partiellement atteint.

S'il découle de façon certaine de l'amendement n° 72 que les PME sont dispensées de l'obligation de notifier leurs ententes, les conséquences de cette dispense restent imprécises.

Voir:

Documents du Sénat:

1-614 - 1996/1997:

Nº 1: Proposition de loi de M. D'Hooghe et consorts.

1-614 - 1997/1998:

Nos 2 à 5: Amendements.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1998-1999

4 DECEMBER 1998

Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging

AMENDEMENTEN

Nr. 135 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 2

Dit artikel aanvullen met een § 2 (nieuw), luidende :

« § 2. Artikel 7, § 1, tweede lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de woorden « behalve wanneer het een praktijk betreft, bedoeld in artikel 5, § 1. »

Verantwoording

Het doel van het amendement nr. 72 bestaat erin nauwkeuriger de huidige draagwijdte te omschrijven van artikel 5 van de wet van 5 augustus 1991, die aanleiding geeft tot uiteenlopende interpretaties. Dit doel wordt slechts gedeeltelijk bereikt.

Uit het amendement nr. 72 kan zonder twijfel worden afgeleid dat de KMO's zijn vrijgesteld van de verplichting om hun afspraken aan te melden, maar de gevolgen van die vrijstelling blijven onduidelijk.

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-614 - 1996/1997:

Nº 1: Wetsvoorstel van de heer D'Hooghe c.s.

1-614 - 1997/1998:

Nrs. 2 tot 5: Amendementen.

Il y a lieu de préciser que ces pratiques peuvent, nonobstant le défaut de notification, faire l'objet d'une exemption individuelle, et qu'en cas d'application de l'article 31, 1, à ces pratiques, les entreprises ne peuvent se voir infliger une amende.

Ces précisions ont en outre le mérite de confirmer que les pratiques visées à l'article 5 n'échappent nullement au contrôle du Conseil de la concurrence.

Nº 136 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement nº 96)

Art. 2ter

Remplacer cet article par ce qui suit :

«Art. 2ter. — L'article 10 de la même loi est remplacé comme suit :

«Art. 10 — § 1er. Les opérations de concentration sont soumises à l'approbation préalable du Conseil de la concurrence qui constate si elles sont ou ne sont pas admissibles en tenant compte :

a) de la nécessité de préserver et de développer une concurrence effective dans le marché national au vu notamment de la structure de tous les marchés en cause et de la concurrence réelle ou potentielle d'entreprises situées à l'intérieur ou à l'extérieur du Royaume;

b) de la position sur le marché des entreprises concernées et de leur puissance économique et financière, des possibilités de choix des fournisseurs et des utilisateurs, de leur accès aux sources d'approvisionnement ou aux débouchés, de l'existence en droit ou en fait de barrières à l'entrée, de l'évolution de l'offre et de la demande des produits et services concernés, des intérêts des consommateurs des produits et services concernés, des intérêts des consommateurs intermédiaires et finals ainsi que l'évolution du progrès technique et économique pour autant que celle-ci soit à l'avantage des consommateurs et ne constitue pas un obstacle à la concurrence.

§ 2. Les opérations de concentration qui ne créent pas ou ne renforcent pas une position dominante ayant comme conséquence qu'une concurrence effective serait entravée de manière significative dans le marché belge ou une partie substantielle de celui-ci doivent être déclarées admissibles.

§ 3. Les opérations de concentration qui créent ou renforcent une position dominante ayant comme conséquence qu'une concurrence effective serait entravée de manière significative dans le marché belge ou une partie substantielle de celui-ci doivent être déclarées inadmissibles.

§ 4. Pour autant que la création d'une entreprise commune, constituant une opération de concentra-

Men dient erop te wijzen dat die praktijken, ondanks het gebrek aan aanmelding, het voorwerp kunnen zijn van een individuele vrijstelling en dat in het geval dat artikel 31, 1 van toepassing is op die praktijken, aan de ondernemingen geen boete kan worden opgelegd.

Die verduidelijkingen bieden trouwens het voordeel dat zij bevestigen dat de praktijken bedoeld in artikel 5 geenszins ontsnappen aan de controle van de Raad voor de mededinging.

Nr. 136 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 96)

Art. 2ter

Dit artikel vervangen als volgt :

«Art. 2ter. — Artikel 10 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

«Art. 10. — § 1. Voor de concentraties is de voorafgaande goedkeuring nodig van de Raad voor de Mededinging, die vaststelt of ze al of niet toelaatbaar zijn, rekening houdend met :

a) de noodzaak een daadwerkelijke mededinging op de nationale markt te handhaven en te ontwikkelen in het licht van met name de structuur van alle betrokken markten en van de bestaande of potentiële mededinging van binnen of buiten het Koninkrijk gevestigde ondernemingen;

b) de positie op de markt van de betrokken ondernemingen, hun economische en financiële macht, de keuzemogelijkheden van leveranciers en afnemers, hun toegang tot voorzieningsbronnen en afzetmarkten, het bestaan van juridische of feitelijke hinderpalen voor de toegang tot de markt, de ontwikkeling van vraag naar en aanbod van de betrokken producten en diensten, de belangen van de tussen- en eindverbruikers, alsmede de ontwikkeling van de technische en economische vooruitgang voor zover deze in het voordeel van de consument is en geen belemmering vormt voor de mededinging.

§ 2. Concentraties die geen machtspositie in het leven roepen of versterken die tot gevolg heeft dat een daadwerkelijke mededinging op de nationale markt of een wezenlijk deel daarvan op significante wijze wordt belemmerd, moeten toelaatbaar verklaard worden.

§ 3. Concentraties die een machtspositie in het leven roepen of versterken die tot gevolg heeft dat een daadwerkelijke mededinging op de gemeenschappelijke markt of een wezenlijk deel daarvan op significante wijze wordt belemmerd, moeten ontoelaatbaar verklaard worden.

§ 4. Indien de oprichting van een gemeenschappelijke onderneming die een concentratie vormt in de

tion au sens de l'article 9, a pour objet ou pour effet la coordination du comportement concurrentiel d'entreprises qui restent indépendantes, cette coordination est appréciée selon les critères de l'article 2, en vue d'établir si l'opération est admissible ou non.

Dans cette appréciation, le Conseil de la concurrence tient compte notamment :

- *de la présence significative et simultanée de deux entreprises fondatrices ou plus sur le même marché que celui de l'entreprise commune, sur un marché situé en amont ou en aval de ce marché ou sur un marché étroitement lié à ce marché;*
- *de la possibilité donnée aux entreprises concernées par leur coordination résultant directement de la création de l'entreprise commune d'éliminer la concurrence pour une partie substantielle des produits et services en cause.*

§ 5. Lorsque l'intérêt général le justifie, le Conseil des ministres peut autoriser d'office ou à la demande des parties, la réalisation d'une concentration déclarée inadmissible par le Conseil de la concurrence, selon les modalités visées à l'article 34bis. »

Justification

§§ 1er à 4. Ce texte est la reproduction fidèle de l'article 2 du règlement 4064, modifié par le règlement 1310.

Il supprime parmi les critères d'appréciation la référence à l'intérêt économique général. Cet intérêt relève en effet de l'appréciation du Conseil des ministres.

§ 5. Il convient de permettre au Conseil des ministres d'autoriser une concentration pour des raisons d'intérêt général qui l'emporteraient sur le risque d'atteinte à la concurrence.

Dans la mesure où cette compétence est retirée au Conseil de la concurrence et attribuée au Conseil des ministres, il convient de supprimer la disposition de la loi du 5 août 1991 qui permet expressément au Conseil de la concurrence de tenir compte de l'intérêt économique général, dont l'appréciation relève du ministre ou du Conseil des ministres.

Ces derniers n'interviennent en effet pas comme une autorité agissant dans le cadre d'un recours contre les décisions du Conseil de la concurrence. La décision du ministre ou du Conseil des ministres se situe en effet sur un autre plan : ils ne se prononcent pas sur les risques d'atteinte à la concurrence (qui relèvent de l'appréciation du Conseil de la concurrence), mais bien sur les raisons d'intérêt général supérieur à ces risques d'atteinte.

zin van artikel 9, de coördinatie beoogt of tot stand brengt van het concurrentiegedrag van ondernemingen die onafhankelijk blijven, dan wordt die coördinatie beoordeeld overeenkomstig de criteria van artikel 2, teneinde vast te stellen of de transactie al dan niet toelaatbaar is.

Bij die beoordeling houdt de Raad voor de Mededinging onder meer rekening met :

- *het significant en gelijktijdig actief blijven van twee of meer oprichtende ondernemingen op dezelfde markt als die van de gemeenschappelijke onderneming, op een downstream- of upstreammarkt van laatstgenoemde markt of op een nauw met die markt verbonden aangrenzende markt;*

- *de mogelijkheid die aan de betrokken ondernemingen wordt gegeven om, via de coördinatie die het rechtstreekse gevolg is van de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming, de mededinging voor een wezenlijk deel van de betrokken producten en diensten uit te schakelen.*

§ 5. Wanneer het algemeen belang dit rechtvaardigt, mag de Ministerraad ambtshalve of op verzoek van de partijen, de oprichting toestaan van een concentratie die door de Raad voor de Mededinging als onaanvaardbaar wordt beschouwd volgens de bepalingen vervat in artikel 34bis. »

Verantwoording

§§ 1 4. Die tekst is de nauwkeurige reproductie van het artikel 2 van de verordening 4064, gewijzigd bij de verordening 1310.

Bij de beoordelingscriteria wordt de verwijzing naar het algemeen economisch belang geschrapt. Voor dit belang is trouwens de Ministerraad bevoegd.

§ 5. Het is raadzaam de minister of de Ministerraad de mogelijkheid te bieden een concentratie toe te staan om redenen van algemeen belang, die het winnen van het risico van aantasting van de mededinging.

In de mate waarin die bevoegdheid aan de Raad voor de Mededinging wordt ontnomen en toegekend aan de Ministerraad, dient de bepaling van de wet van 5 augustus 1991 te worden geschrapt, die de Raad voor de Mededinging uitdrukkelijk toestaat rekening te houden met het algemeen economisch belang, waarvan de beoordeling deel uitmaakt van de bevoegdheid van de minister of de Ministerraad.

Deze laatsten treden immers niet op als een overheid die handelt in het kader van een beroep tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging. De beslissing van de minister of de Ministerraad situeert zich trouwens op een ander vlak: zij spreken zich niet uit over de risico's van aantasting van de mededinging (die worden beoordeeld door de Raad voor de Mededinging), maar over de redenen van algemeen belang die belangrijker zijn dan die risico's van aantasting.

Nº 137 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 4

A. À cet article insérer un § 1er bis (nouveau), rédigé comme suit:

« § 1er bis. L'article 12, § 1er, de la même loi est complété comme suit:

« Les parties peuvent toutefois notifier un projet d'accord à condition qu'elles déclarent explicitement qu'elles ont l'intention de conclure un accord qui ne diffère pas de façon significative du projet notifié en ce qui concerne tous les points pertinents du droit de la concurrence. »

B. Remplacer le 1er alinéa du § 3 de cet article parce qui suit :

« À l'article 12, § 5, de la même loi, les mots « d'un mois » sont remplacés par les mots « de quarante-cinq jours. »

C. Supprimer l'alinéa 2 du § 3 et le § 2 de cet article.

Justification

A. Il ressort des diverses remarques que l'image de la Belgique dans le monde des entreprises est ternie si l'exécution des transactions doit être ajournée, parce que le contrôle belge de la concentration prévoit des délais plus longs que ceux de la plupart de nos pays voisins.

Par conséquent, ces propositions ont pour objectif de limiter à un minimum la prolongation de ces délais (le délai prévu dans cette proposition n'est pas supérieur à un examen prolongé de première phase pour des transactions à dimension communautaire, sur la base des dispositions du règlement 1310/97).

Il est plus aisément d'arriver à une même date de clôture lorsque des projets d'accord peuvent être notifiés en Belgique. Cette possibilité existe notamment en Allemagne et aux Pays-Bas et ne semble pas donner lieu à des procédures inutiles. À cet effet, il est cependant nécessaire que les parties déclarent explicitement qu'elles ont l'intention de conclure un accord qui sera en substance conforme au projet notifié sur tous les points qui sont pertinents pour l'application de la loi. La conclusion d'un accord substantiellement différent demande d'ailleurs une nouvelle notification. Dans les pays voisins, il semble que ce ne soit pas une raison suffisante pour éviter des notifications trop prématuées.

B. Il convient d'aligner l'article 4 à l'article 21 qui prévoit un délai de 45 jours pour la première phase d'examen des concentrations devant le Conseil de la concurrence.

C. Voir justification de la modification proposée de l'article 19.

Nr. 137 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 4

A. In dit artikel een § 1bis(nieuw) invoegen, lui-dende:

« § 1bis. Artikel 12, § 1, van dezelfde wet wordt aan gevuld als volgt:

« De partijen kunnen echter een ontwerpovereenkomst aanmelden mits alle partijen uitdrukkelijk verklaren dat zij de intentie hebben om een overeenkomst te sluiten die op alle mededingingsrechtelijk relevante punten niet merkbaar verschilt van het aangemelde ontwerp. »

B. Heteerstelid vande derdeparagraaf vandit artikel vervangen als volgt:

« In artikel 12, § 5, van dezelfde wet, worden de woorden « van een maand » vervangen door de woorden « van vijfenveertig dagen. »

C. Het tweede lid van de derdeparagraaf en para graaf 2 van dit artikel schrappen.

Verantwoording

A. Uit diverse opmerkingen is gebleken dat het imago van België in de ondernemingswereld wordt geschaad indien de uitvoering van transacties moet worden uitgesteld omdat het Belgische concentratietoezicht langere termijnen voorziet dan dat van de meeste van de buurlanden.

Er is daarom in deze voorstellen getracht de verlenging van deze termijn tot een minimum te beperken (de in dit voorstel voorziene termijn is niet langer dan een met gebruikmaking van de bepalingen van verordening 1310/97 verlengd eerste-fase onderzoek voor transacties met een communautaire dimensie).

Het wordt gemakkelijker gemaakt om naar eenzelfde afsluitingsdatum te streven wanneer in België ontwerpovereenkomsten kunnen worden aangemeld. Deze mogelijkheid bestaat onder meer in Duitsland en in Nederland en blijkt daar niet tot nodeloze procedures aanleiding te geven. Hier toe is wel vereist dat de partijen duidelijk de intentie uitspreken om een overeenkomst te sluiten die op alle voor de toepassing van de wet relevante punten conform is aan de aangemelde overeenkomst. Het sluiten van een substantieel andere overeenkomst vergt overigens een nieuwe aanmelding. Dit blijkt in buurlanden voor partijen een voldoende reden om al te vroegtijdige aanmeldingen te vermijden.

B. Dit artikel 4 moet in overeenstemming gebracht worden met artikel 21, dat een termijn van 45 dagen bepaalt voor de eerste fase van het behandelen van concentraties voor de Raad voor de Mededinging.

C. Zie de verantwoording bij de voorgestelde wijziging van artikel 19.

Nº 138 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 5

A. Au § 2 de cet article insérer un point 1^obis (nouveau), rédigé comme suit :

« 1^obis. Le premier alinéa actuel est complété par les mots « ainsi que celui du corps des rapporteurs » et le mot « Il » est remplacé par les mots « ministère des Affaires économiques ».

B. À l'article 14, § 2, alinéa 6, 1°, proposé, supprimer les mots «et entre les agents du Service de la concurrence».

Justification

A. Il y a lieu de prévoir que le secrétariat du corps des rapporteurs est également assuré par le Service de la concurrence.

B. Il convient d'éviter que le corps des rapporteurs ne doive répartir les dossiers entre les agents du Service de la concurrence. Cette répartition relève en effet de la compétence du fonctionnaire dirigeant le Service de la concurrence.

Nº 139 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 6

A. Compléter le § 1er de cet article par ce qui suit :

« et les mots « avant le premier jour du sixième mois qui suit celui au cours duquel la présente loi aura été publiée au Moniteur belge » sont supprimés. »

B. Compléter cet article par un § 3 (nouveau), rédigé comme suit :

« § 3. L'article 15 de la même loi est complété par un alinéa, rédigé comme suit :

« Le Roi détermine le statut des membres du secrétariat du Conseil de la concurrence. »

Justification

A. La loi du 5 août 1991 prévoyait que le cadre du Service de la concurrence devait être fixé dans les six mois qui suivent sa publication au *Moniteur belge*. Cette disposition n'a plus de sens actuellement.

B. Il convient de permettre expressément au Roi de définir le statut des membres du secrétariat du Conseil de la concurrence, notamment afin de mieux définir le fonctionnement du secrétariat compte tenu des tâches spécifiques qui lui sont confiées, notamment en matière de notifications.

Nr. 138 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 5

A. In § 2 van dit artikel een punt 1^obis (nieuw) invoegen, luidende :

« 1^obis. Het huidig eerste lid wordt aangevuld met de woorden « alsook die van het korps verslaggevers » en het woord « Hij » wordt vervangen door de woorden « ministerie van Economische Zaken ».

B. In het voorgestelde artikel 14, § 2, lid 6, 1°, de woorden «en onder de ambtenaren van de Dienst voor de Mededinging» schrappen.

Verantwoording

A. Er dient te worden bepaald dat het secretariaat van het korps verslaggevers tevens door de Dienst voor de Mededinging wordt waargenomen.

B. Men moet vermijden dat het korps verslaggevers de dossiers onder de ambtenaren van de Dienst voor de Mededinging moet verdelen. Deze verdeling behoort immers tot de bevoegdheid van de ambtenaar die de Dienst voor de Mededinging leidt.

Nr. 139 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 6

A. Paragraaf 1 van dit artikel aanvullen als volgt :

« en worden de woorden « voor de eerste dag van de zesde maand die volgt op de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad » geschrapt. »

B. Dit artikel aanvullen met een § 3 (nieuw) luidende :

« § 3. Artikel 15 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgend lid :

« De Koning bepaalt het statuut van de leden van het secretariaat van de Raad voor de Mededinging. »

Verantwoording

A. De wet van 5 augustus 1991 bepaalde dat de personeelsformatie van de Dienst voor de Mededinging moest vastgesteld worden binnen zes maanden na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*. Deze bepaling heeft thans geen betekenis meer.

B. Men moet het de Koning uitdrukkelijk mogelijk maken het statuut van de leden van het secretariaat van de Raad voor de Mededinging te bepalen, inzonderheid om de werking van het secretariaat beter te bepalen, rekening houdend met de specifieke taken, met name in verband met de aanmeldingen, die hem worden toevertrouwd.

Nº 140 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 9

Compléter le § 5 proposé de l'article 19 par ce qui suit:

«Les décisions, propositions, avis du Conseil de la concurrence, les arrêts de la Cour d'appel de Bruxelles et les décisions du Conseil des ministres sont annexés à ce rapport.»

Justification

Il convient de préciser le contenu des annexes du rapport annuel du Conseil de la concurrence.

Nº 141 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 11

Remplacer le § 9 de cet article par ce qui suit:

«§ 9. L'article 23, § 3, alinéa 1er, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

«Les rapporteurs peuvent avoir recours aux agents de l'administration de l'Inspection économique du ministère des Affaires économiques.»

Justification

La proposition semble permettre non seulement aux rapporteurs mais aussi aux agents du Service de la concurrence d'avoir recours aux agents de l'Inspection économique. Or, les rapporteurs seuls dirigent l'instruction. Il convient donc de réservé à ceux-ci la faculté d'avoir recours aux agents de l'Inspection économique.

Nº 142 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 11

A. Remplacer le § 1er de cet article par ce qui suit :

«§ 1er. À l'article 23, § 1er, de la même loi, les mots «par le Service de la concurrence» sont remplacés par les mots «par le corps des rapporteurs».

B. À l'article 23, § 2.3, alinéa 2, proposé, remplacer les mots «Elle suspend» par les mots «Lorsque la décision de demande de renseignements est adressée à une des entreprises notifiantes, elle suspend».

Nr. 140 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 9

De voorgestelde paragraaf 5 van artikel 19 aanvullen als volgt :

«De beslissingen, voorstellen, adviezen van de Raad voor de Mededinging, de arresten van het hof van beroep van Brussel en de beslissingen van de Ministerraad zijn bij dit verslag gevoegd.»

Verantwoording

Het is raadzaam de inhoud van de bijlagen bij het jaarverslag van de Raad voor de Mededinging te preciseren.

Nr. 141 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 11

Paragraaf 9 van dit artikel vervangen als volgt :

«§ 9. Artikel 23, § 3, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

«De verslaggevers kunnen een beroep doen op de personeelsleden van het Bestuur Economische Inspectie van het ministerie van Economische Zaken.»

Verantwoording

Het voorstel laat niet alleen de verslaggevers maar ook de personeelsleden van de Dienst voor de Mededinging toe om een beroep te doen op de personeelsleden van het Bestuur Economische Inspectie. Nu zijn enkel de verslaggevers bevoegd om het onderzoek te leiden. Daarom moet hen de mogelijkheid gegeven worden om een beroep te doen op de personeelsleden van het Bestuur Economische Inspectie.

Nr. 142 VAN REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 11

A. Paragraaf 1 van dit artikel vervangen als volgt :

«§ 1. In artikel 23, § 1, van dezelfde wet worden de woorden «door de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «door het korps verslaggevers».

B. In het voorgestelde artikel 23, § 2.3, lid 2, de woorden «Zij schorst» vervangen door de woorden «Als de beslissing tot verzoek om inlichtingen gericht is tot een van de aanmeldende ondernemingen, schorst zij».

Justification

A. L'article 23, § 1er, de la loi du 5 août 1991 fait état d'instruction d'office. Il y a lieu de préciser qui peut instruire d'office. Il ne suffit pas de supprimer la référence au Service de la concurrence. Il convient de remplacer le Service de la concurrence par le corps des rapporteurs dans le texte.

B. La proposition prévoit que les délais d'examen en matière de concentrations sont suspendus lorsque les rapporteurs adressent une demande de renseignements contraignante. Il suffirait des lors à des concurrents opposés à la concentration de ne pas répondre aux demandes de renseignements pour allonger la procédure. C'est pourquoi il convient de limiter la suspension des délais aux cas où les entreprises notifiantes ne répondent pas aux demandes de renseignements.

Nº 143 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 12

À l'article 24 proposé insérer un § 2bis(nouveau), rédigé comme suit:

« § 2bis. Au terme de l'instruction et avant l'établissement d'un rapport motivé, les rapporteurs communiquent leurs griefs éventuels aux entreprises concernées et convoquent celles-ci afin de leur permettre de présenter leurs observations. »

Justification

L'article 24, § 3, de la loi du 5 août 1991 impose au Service de la concurrence l'obligation d'entendre les parties concernées au terme de l'instruction et avant l'établissement d'un rapport.

Les entreprises ont dénoncé le fait qu'au moment de cette audition, elles n'avaient pas connaissance des griefs et n'étaient donc pas en mesure de présenter leurs observations.

Il y a lieu de prévoir que la communication des griefs des rapporteurs précède l'établissement du rapport, et qu'avant le dépôt de celui-ci, les entreprises doivent être entendues par le rapporteur.

Nº 144 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 13

Remplacer le § 1er de cet article par la disposition suivante:

« § 1er. À l'article 25 de la même loi, le § 1er est supprimé. »

Justification

L'article 25, § 1er, de la loi du 5 août 1991 permet au Roi de fixer la procédure devant le Service de la concurrence. Or, la proposi-

Verantwoording

A. In artikel 23, § 1, van de wet van 5 augustus 1991 wordt gewag gemaakt van een onderzoek dat ambtshalve wordt ingesteld. Er dient te worden gepreciseerd wie ambtshalve een onderzoek kan instellen. Het is niet voldoende om de verwijzing naar de Dienst voor de Mededinging te schrappen. In de tekst dient de Dienst voor de Mededinging te worden vervangen door het korps verslaggevers.

B. In het voorstel is bepaald dat de termijnen inzake onderzoek van concentraties zijn geschorst als de verslaggevers een dwingend verzoek om inlichtingen indienen. Het zou dus voldoende zijn voor concurrenten die tegen de concentratie zijn om niet te antwoorden op het verzoek om inlichtingen om zo de procedure te rekken. Om die reden is het aangewezen om de schorsing van de termijnen te beperken in geval dat de aannemende partijen niet antwoorden op de verzoeken om inlichtingen.

Nr. 143 VAN REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 12

In het voorgestelde artikel 24, een § 2bis (nieuw) invoegen, luidende:

« § 2bis. Op het einde van het onderzoek en vóór het opstellen van een gemotiveerd verslag delen de verslaggevers hun eventuele punten van bezwaar mede aan de betrokken ondernemingen en roepen deze bijeen opdat zij hun opmerkingen kunnen voorleggen. »

Verantwoording

Artikel 24, § 3, van de wet van 5 augustus 1991 legt aan de Dienst voor de Mededinging de verplichting op de betrokken partijen op het einde van het onderzoek en vóór het opstellen van het verslag te horen.

De ondernemingen hebben het feit aangeklaagd dat zij op het moment van de hoorzitting geen kennis hadden van de grieven en derhalve niet in staat waren om hun opmerkingen voor te leggen.

Er dient te worden bepaald dat de mededeling van de grieven van de verslaggevers voorafgaat aan het opstellen van het verslag en dat de ondernemingen vóór het indienen ervan door de verslaggevers moeten worden gehoord.

Nr. 144 VAN REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 13

De eerste paragraaf van dit artikel vervangen als volgt:

« § 1. In artikel 25 van dezelfde wet wordt § 1 geschrapt. »

Verantwoording

Artikel 25, § 1, van de wet van 5 augustus 1991 biedt de Koning de mogelijkheid de procedure voor de Raad voor de Mededinging

tion prévoit que la procédure est introduite devant le Conseil de la concurrence. Le § 1er de l'article 25 doit dès lors être supprimé.

N° 145 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 16

Compléter cet article par un § 6 (nouveau), rédigé comme suit :

« § 6. L'article 27, § 2, de la même loi est complété par la disposition suivante :

« En tout cas, un arrêté ministériel, une décision ou un arrêt doit être rendu dans les six mois qui suivent le dépôt du rapport. Ce délai est également applicable lorsque le rapport contient une proposition de classement. »

Justification

Cette disposition reprend en substance l'amendement n° 15.

Il paraît souhaitable de prévoir également en ce qui concerne les pratiques restrictives de concurrence un délai fixe pour ce qui concerne les questions visées à cet article. Ce délai est fixé à six mois à partir du dépôt du rapport.

N° 146 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 17bis (nouveau)

Insérer un article 17bis (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 17bis. — À l'article 29, § 1er, de la même loi, les mots « rapport du Service de la concurrence » sont remplacés par les mots « rapport des rapporteurs ».

Justification

Il convient d'adapter les dispositions de la loi du 5 août 1991 prévoyant que le rapport émane du Service de la concurrence par des dispositions prévoyant que le rapport émane des rapporteurs.

N° 147 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 17ter (nouveau)

Insérer un article 17ter (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 17ter. — À l'article 30 de la même loi, les mots « rapport du Service de la concurrence » sont remplacés par les mots « rapport des rapporteurs ».

vast te stellen. Doch het voorstel bepaalt dat de procedure wordt ingediend bij de Raad voor de Mededinging. De eerste paragraaf van artikel 25 moet derhalve worden geschrapt.

Nr. 145 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 16

Dit artikel aanvullen met een § 6 (nieuw), luidende :

« § 6. Artikel 27, § 2 van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

« In elk geval moet er, binnen zes maanden na het indienen van het verslag, een ministerieel besluit, een beslissing of een arrest worden genomen. Die termijn is ook toepasselijk als het verslag een voorstel tot sepot bevat. »

Verantwoording

Die bepaling herneemt grotendeels het amendement nr. 15.

Met betrekking tot de restrictieve mededingingspraktijken lijkt het eveneens wenselijk een vaste termijn te bepalen voor de in dit artikel bedoelde aangelegenheden. Die termijn is vastgesteld op 6 maanden vanaf het indienen van het verslag.

Nr. 146 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 17bis (nieuw)

Een artikel 17bis (nieuw) invoegen, luidende :

« Art. 17bis. — In artikel 29, § 1, van dezelfde wet worden de woorden « verslag van de Dienst voor de Mededinging » vervangen door de woorden « verslag van de verslaggevers ».

Verantwoording

Het is aangewezen de bepalingen van de wet van 5 augustus 1991, die voorzien dat het verslag uitgaat van de Dienst voor de Mededinging, aan te passen aan de bepalingen die voorzien dat het verslag uitgaat van de verslaggevers.

Nr. 147 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 17ter (nieuw)

Een artikel 17ter (nieuw) invoegen, luidende :

« Art. 17ter. — In artikel 30 van dezelfde wet worden de woorden « verslag van de Dienst voor de Mededinging » vervangen door de woorden « verslag van de verslaggevers ».

Justification

Il convient d'adapter les dispositions de la loi du 5 août 1991 prévoyant que le rapport émane du Service de la concurrence par des dispositions prévoyant que le rapport émane des rapporteurs.

Nº 148 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 17*quater* (nouveau)**Insérer un article 17*quater* (nouveau), rédigé comme suit :**

*«Art. 17*quater*. — À l'article 31 de la même loi, les mots « rapport du Service de la concurrence » sont remplacés par les mots « rapport des rapporteurs ».*

Justification

Il convient d'adapter les dispositions de la loi du 5 août 1991 prévoyant que le rapport émane du Service de la concurrence par des dispositions prévoyant que le rapport émane des rapporteurs.

Nº 149 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 84)

Art. 19

A. À l'article 32*bis*, § 2, proposé, remplacer les mots «de formuler un avis détaillé» par les mots «*de prendre une décision motivée*».

B. Supprimer le § 1er de l'article 32*ter* proposé.

Justification

La disposition prévue dans la proposition de loi, selon laquelle presque toutes les décisions en matière de contrôle des concentrations (même quelques décisions procédurales) doivent être prises par le ministre (ainsi que par le Conseil des ministres lorsque le ministre souhaite déroger au point de vue du Conseil de la concurrence) a rencontré beaucoup d'oppositions. En revanche, il y a une plus grande unanimité pour dire qu'il serait souhaitable que le ministre (et éventuellement le Conseil des ministres) puisse prendre la décision finale après la clôture de la deuxième phase d'une procédure de contrôle des concentrations. C'est ce qui a été proposé, à l'origine, dans l'amendement n° 1 du gouvernement.

Cet amendement ne prévoyait qu'un recours auprès du ministre des Affaires économiques contre les décisions du Conseil lors de la clôture de la deuxième phase de l'enquête. Cette disposition a cependant rencontré l'opposition du Conseil d'État, parce qu'elle prévoyait un recours auprès du ministre contre une décision d'une juridiction administrative.

On peut répondre aux objections du Conseil d'État, tout en gardant le projet originel, en prévoyant que la décision ne soit

Verantwoording

Het is aangewezen de bepalingen van de wet van 5 augustus 1991, die voorzien dat het verslag uitgaat van de Dienst voor de Mededinging, aan te passen aan de bepalingen die voorzien dat het verslag uitgaat van de verslaggevers.

Nr. 148 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 17*quater* (nieuw)**Een artikel 17*quater*(nieuw) invoegen, luidende :**

*«Art. 17*quater*. — In artikel 31 van dezelfde wet worden de woorden «verslag van de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «verslag van de verslaggevers».*

Verantwoording

Het is aangewezen de bepalingen van de wet van 5 augustus 1991, die voorzien dat het verslag uitgaat van de Dienst voor de Mededinging, aan te passen aan de bepalingen die voorzien dat het verslag uitgaat van de verslaggevers.

Nr. 149 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 84)

Art. 19

A. In het voorgestelde artikel 32*bis*, § 2, de woorden «een omstandig advies te formuleren» vervangen door de woorden «een gemotiveerde beslissing te nemen».

B. Het voorgestelde artikel 32*ter*, § 1, schrappen.

Verantwoording

De bepaling van het wetsvoorstel, volgens welke bijna alle beslissingen op het vlak van de controle van de concentraties (zelfs enkele beslissingen in verband met de procedure) door de minister moeten worden getroffen (en door de Ministerraad wanneer de minister wenst af te wijken van het standpunt van de Raad voor de Mededinging), kreeg veel tegenkanting. Daarentegen is er een grotere overeenstemming om te zeggen dat het wenselijk zou zijn dat de minister (en eventueel de Ministerraad) de uiteindelijke beslissing kan nemen na het sluiten van de tweede fase van een procedure van controle op de concentraties. Dat is precies wat oorspronkelijk in het amendement nr. 1 van de regering werd voorgesteld.

Dat amendement voorzag alleen in een beroep bij het ministerie van Economische Zaken tegen de beslissingen van de Raad bij het sluiten van de tweede fase van het onderzoek. De Raad van State was evenwel gekant tegen die bepaling, omdat de bepaling voorzag in een beroep bij de minister tegen een beslissing van een administratieve rechtsmacht.

De tegenwerpingen van de Raad van State kunnen beantwoord worden en het oorspronkelijke ontwerp behouden, door te bepa-

prise par le ministre (et éventuellement par le Conseil des ministres) qu'à la fin de la deuxième phase. Toutes les autres décisions (de nature procédurale et en matière de déclaration d'application de la loi et de clôture de la première phase de l'enquête) peuvent continuer à être prises par le Conseil de la concurrence, comme c'est le cas actuellement.

Cette disposition évite également une prolongation supplémentaire de la première phase de l'enquête ainsi que les imprécisions et les difficultés relatives à la procédure.

C'est la raison pour laquelle il est actuellement proposé de supprimer la disposition générale de l'article 32ter, § 1er.

N° 150 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 87)

Art. 21

A. À l'article 33, § 1er, proposé, remplacer les mots «un avis motivé» par les mots «une décision motivée».

B. À l'article 33, § 2.1, proposé, remplacer les mots «Si le ministre ou le Conseil des ministres constate que la concentration tombe dans le champ d'application de la présente loi, le Conseil de la concurrence peut, par un avis circonstancié et motivé» par les mots «Si la concentration tombe dans le champ d'application de la présente loi, le Conseil de la concurrence peut, par une décision motivée».

C. À l'article 33, § 2.1, a), proposé, remplacer le mot «proposer» par le mot «décider» et les mots «le ministre ou, selon les cas, le Conseil des ministres» par les mots «le Conseil de la concurrence».

D. Supprimer les alinéas 2 à 4 de l'article 33, § 2.1, b), proposé.

E. À l'article 33, § 2.2, alinéa 1er, proposé, le mot «avis» est remplacé par le mot «décisions».

F. Remplacer le point 3 de l'article 33, § 2, proposé par ce qui suit :

«3. La concentration est réputée admissible lorsque le Conseil de la concurrence n'a pas rendu sa décision dans le délai de 45 jours.»

Justification

Pour des raisons d'efficacité, il est impossible en pratique de demander au ministre ou au Conseil des ministres de se prononcer, à tous les stades de la procédure de concentration, sur le fait qu'il suive ou non l'avis du Conseil de la concurrence quant au champ d'application de la loi, et dans l'affirmative, s'il suit ou non l'avis du président du Conseil de la concurrence sur le retrait de

len dat de beslissing door de minister (en eventueel door de Ministerraad) maar wordt genomen op het einde van de tweede fase. Alle andere beslissingen (in verband met de procedure en met de verklaring van toepassing van de wet en van het sluiten van de eerste fase van het onderzoek) mogen nog steeds door de Raad voor de Mededinging worden genomen, zoals thans het geval is.

Die bepaling verhindert ook een bijkomende verlenging van de eerste fase van het onderzoek, alsmede de onnauwkeurigheden en de moeilijkheden in verband met de procedure.

Daarom wordt thans voorgesteld de algemene bepaling van artikel 32ter, § 1, te schrappen.

Nr. 150 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 87)

Art. 21

A. In het voorgestelde artikel 33, § 1, de woorden «bij een met redenen omkleed advies» vervangen door de woorden «door een gemotiveerde beslissing».

B. In het voorgestelde artikel 33, § 2.1, de woorden «Indien de minister of de Ministerraad vaststelt dat de concentratie binnen het toepassingsgebied van deze wet valt, kan de Raad voor de Mededinging bij een omstandig en met redenen omkleed advies» vervangen door de woorden «Als de concentratie binnen het toepassingsgebied van deze wet valt, kan de Raad voor de Mededinging door een gemotiveerde beslissing».

C. In het voorgestelde artikel 33, § 2.1, a), het woord «voorstellen» vervangen door het woord «beslissen» en de woorden «de minister of, naargelang het geval, de Ministerraad» vervangen door de woorden «de Raad voor de Mededinging».

D. De ledens 2 tot 4 van het voorgestelde artikel 33, § 2.1, b), schrappen.

E. In het voorgestelde artikel 33, § 2.2, eerste lid, het woord «adviezen» vervangen door het woord «beslissingen».

F. In het voorgestelde artikel 33, § 2, het punt 3 vervangen als volgt:

«3. De concentratie wordt toelaatbaar geacht wanneer de Raad voor de Mededinging binnen de termijn van 45 dagen geen beslissing heeft genomen.»

Verantwoording

Met het oog op de doeltreffendheid is het om praktische redenen onmogelijk om aan de minister of de Ministerraad te vragen om zich, in elk stadium van de concentratieprocedure, uit te spreken over het feit of hij al of niet het advies van de Raad voor de Mededinging volgt betreffende het toepassingsgebied van de wet en, in bevestigend geval, of hij al of niet het advies van de voorzit-

telle ou telle pièce confidentielle, ou encore s'il suit l'avis du Conseil de la concurrence sur le fait d'engager ou non une procédure en seconde phase.

Cette situation aboutirait à allonger les délais en raison des aller-retour entre les avis du Conseil de la concurrence et les décisions du ministre ou du Conseil des ministres à chaque stade de la procédure. Ceci reviendrait à paralyser le fonctionnement du Conseil de la concurrence, voire même le bon déroulement du Conseil des ministres.

C'est pourquoi il convient de permettre au Conseil de la concurrence de décider à chaque stade de la procédure jusqu'à sa décision définitive, motivée sur des raisons liées à la concurrence.

Ce n'est qu'après décision du Conseil de la concurrence, que le ministre ou le Conseil des ministres pourrait autoriser une concentration pour des raisons d'intérêt général qui l'emportent sur le risque d'atteinte à la concurrence qu'aurait constaté le Conseil de la concurrence.

N° 151 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 22

A. Remplacer les alinéas 3 et 4 de l'article 34, § 1er, proposé par ce qui suit :

« La décision du Conseil de la concurrence relative à l'admissibilité de la concentration doit être formulée dans les 60 jours au plus de la décision d'engager une procédure. Cette décision peut être assortie de conditions et charges. »

La concentration est réputée faire l'objet d'une décision favorable lorsque le Conseil de la concurrence n'a pas rendu sa décision dans le délai de 60 jours. »

B. Remplacer le § 2 de l'article 34 proposé par ce qui suit :

« § 2. Lorsque le Conseil de la concurrence constate dans sa décision que la concentration n'est pas admissible, il ordonne, en vue de rétablir une concurrence effective, la scission des entreprises ou des actifs groupés, la fin du contrôle en commun ou toute autre mesure appropriée. »

C. Supprimer les §§ 4 et 5 de l'article 34 proposé.

Justification

Il convient de permettre au ministre ou au Conseil des ministres d'autoriser une concentration pour des raisons d'intérêt général qui l'emporteraient sur le risque d'atteinte à la concurrence constatée par le Conseil de la concurrence. Dans ce cas, le Conseil de la concurrence retrouve sa compétence décisionnelle, en lieu et place de sa compétence d'avis. Ceci implique les modifications proposées à l'article 34.

ter van de Raad voor de Mededinging volgt inzake het verwijderen van een of ander vertrouwelijk stuk of nog of hij het advies van de Raad voor de Mededinging volgt om al of niet een procedure in tweede fase te starten.

Die situatie zou de termijnen verlengen omdat er heel wat tijd verloren gaat tussen de adviezen van de Raad voor de Mededinging en de beslissingen van de minister of van de Ministerraad in elk stadium van de procedure. De werking van de Raad voor de Mededinging en zelfs het goede verloop van de Ministerraad zouden erdoor worden verlamd.

Daarom ook is het raadzaam de Raad voor de Mededinging de mogelijkheid te bieden te beslissen in elk stadium van de procedure tot zijn definitieve beslissing, gemotiveerd door concurrentiële redenen.

De minister of de Ministerraad kan slechts na beslissing van de Raad voor de Mededinging een concentratie toestaan om redenen van algemeen belang die het winnen van het risico van aantasting van de mededinging, vastgesteld door de Raad voor de Mededinging.

Nr. 151 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 22

A. Het derde en het vierde lid van het voorgestelde artikel 34, § 1, vervangen als volgt :

« De beslissing van de Raad voor de Mededinging betreffende de toelaatbaarheid van een concentratie moet genomen worden uiterlijk 60 dagen na de beslissing om een procedure te beginnen. Aan die beslissing kunnen voorwaarden en verplichtingen gekoppeld worden. »

De concentratie wordt geacht een gunstig advies te hebben gekregen wanneer de Raad voor de Mededinging geen beslissing heeft genomen binnen de termijn van 60 dagen. »

B. § 2 van het voorgestelde artikel 34 vervangen als volgt :

« § 2. Wanneer de Raad voor de Mededinging in zijn beslissing vaststelt dat de concentratie niet toelaatbaar is, beveelt hij, met het oog op het herstellen van een daadwerkelijke mededinging, de splitsing van de gegroepeerde ondernemingen of activa, het stopzetten van de gemeenschappelijke controle of elke andere geëigende maatregel. »

C. De §§ 4 en 5 van het voorgestelde artikel 34 schrappen.

Verantwoording

Het is raadzaam de minister of de Ministerraad de mogelijkheid te bieden een concentratie toe te staan om redenen van algemeen belang, die het winnen van het risico van aantasting van de mededinging, vastgesteld door de Raad voor de Mededinging. In dat geval herneemt de Raad voor de Mededinging zijn beslissingsbevoegdheid in plaats van zijn adviserende bevoegdheid. Dit houdt de wijzigingen, voorgesteld in het artikel 34, in.

Nº 152 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 22bis (nouveau)**Insérer un article 22bis (nouveau), rédigé comme suit:**

«Art. 22bis. — Un article 34bis, formulé comme suit, est inséré dans la même loi :

«Art. 34bis. — Dans un délai de trente jours à compter de la notification de la décision du Conseil de la concurrence, le Conseil des ministres peut autoriser la réalisation d'une concentration pour des raisons d'intérêt général qui l'emportent sur le risque d'atteinte à la concurrence constaté par le Conseil de la concurrence. Dans ce cas, le Conseil des ministres peut également lever totalement ou partiellement les conditions et charges éventuellement prononcées par le Conseil de la concurrence.

Dans son appréciation, le Conseil des ministres tient compte notamment de l'intérêt général, de la sécurité nationale, de la compétitivité des secteurs concernés au regard de la concurrence internationale, ainsi que de l'intérêt des consommateurs.

Le Conseil des ministres statue d'office ou à la demande des entreprises notifiantes.

La décision du Conseil des ministres est prise dans les trente jours de la notification de la décision du Conseil de la concurrence. À défaut de décision du Conseil des ministres dans ce délai, le Conseil des ministres est réputé ne pas accorder l'autorisation. »

Justification

Il convient de permettre au Conseil des ministres d'autoriser une concentration pour des raisons d'intérêt général qui l'emporteraient sur le risque d'atteinte à la concurrence constatée par le Conseil de la concurrence. Ceci implique les modifications proposées à l'article 27 de l'amendement n° 1.

Nº 153 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 24**Faire précéder cet article par un § 1er (nouveau), rédigé comme suit :**

« § 1er. L'article 36, § 1er, de la même loi est complété par la disposition suivante :

« Ces amendes ne peuvent être infligées en cas d'application de l'article 31,1, aux pratiques visées à l'article 5, § 1er. »

Nr. 152 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 22bis (nieuw)**Een artikel 22bis (nieuw) invoegen, luidende :**

«Art. 22bis. — In dezelfde wet wordt een artikel 34bis, ingevoegd, luidende :

«Art. 34bis. — Binnen een termijn van dertig dagen te rekenen van de aanmelding van de beslissing van de Raad voor de Mededinging, kan de Ministerraad de verwezenlijking van een concentratie toestaan om redenen van algemeen belang, die het winnen van het risico van aantasting van de mededinging, vastgesteld door de Raad voor de Mededinging. In dat geval kan de Ministerraad eveneens de voorwaarden en verplichtingen, die eventueel door de Raad voor de mededinging zijn uitgesproken, geheel of gedeeltelijk opheffen.

In zijn beoordeling houdt de Ministerraad rekening met onder meer het algemeen belang, de veiligheid van het land en de mededingingskracht van de betrokken sectoren gelet op de internationale concurrentie en op de consumentenbelangen.

De Ministerraad doet ambtshalve uitspraak of op verzoek van de aanmeldende ondernemingen.

De beslissing van de Ministerraad wordt genomen binnen dertig dagen na de aanmelding van de beslissing van de Raad voor de Mededinging. Neemt de Ministerraad binnen die termijn geen beslissing, dan wordt de Ministerraad geacht geen machtiging te hebben verleend. »

Verantwoording

Het is raadzaam de Ministerraad de mogelijkheid te bieden een concentratie toe te staan om redenen van algemeen belang, die het winnen van het risico van aantasting van de mededinging, vastgesteld door de Raad voor de Mededinging. Dit veronderstelt de wijzigingen voorgesteld bij artikel 27 van het amendement nr. 1.

Nr. 153 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 24**Dit artikel laten aanvangen met een § 1 (nieuw), luidende :**

« § 1. Artikel 36, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

« Die geldboeten kunnen niet opgelegd worden in geval van toepassing van artikel 31,1, op de praktijken bedoeld in artikel 5, § 1. »

Justification

Le but de l'amendement n° 72 est de préciser la portée actuelle de l'article 5 de la loi du 5 août 1991, qui donne lieu à des interprétations divergentes. Le but n'est que partiellement atteint.

S'il découle de façon certaine de l'amendement n° 72 que les PME sont dispensées de l'obligation de notifier leurs ententes, les conséquences de cette dispense restent imprécises.

Il y a lieu de préciser que ces pratiques peuvent, nonobstant le défaut de notification, faire l'objet d'une exemption individuelle, et qu'en cas d'application de l'article 31,1, à ces pratiques, de la loi, les entreprises ne peuvent se voir infliger une amende.

Ces précisions auraient en outre le mérite de confirmer que les pratiques visées à l'article 5 n'échappent nullement au contrôle du Conseil de la concurrence.

N° 154 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 94)

Art. 24*quinquies***Remplacer cet article par ce qui suit :**

*«Art. 24*quinquies*. — Insérer un article 24*quinquies*, libellé comme suit: «Une section VIIbis, contenant un article 40bis (nouveau), rédigé comme suit, est insérée au chapitre III de la même loi:*

*«Section VIIbis**Publication et notification*

Art. 40bis. — Les décisions du Conseil de la concurrence et de son président sont notifiées par pli recommandé à la poste avec accusé de réception, aux parties, aux plaignants et au ministre.

À peine de nullité, la lettre de notification doit indiquer le délai de recours ainsi que les modalités selon lesquelles celui-ci peut être exercé. La lettre comporte en annexe les noms, qualités et adresses des parties auxquelles la décision a été notifiée.

Le secrétariat du Conseil de la concurrence est chargé de la notification des décisions. »

Justification

L'article 40bis en projet est simplifié et est exprimé de façon plus générale que la disposition contenue dans la proposition.

Verantwoording

Het doel van het amendement nr. 72 bestaat erin de huidige draagwijdte nader te omschrijven van artikel 5 van de wet van 5 augustus 1991, dat aanleiding geeft tot uiteenlopende interpretaties. Dit doel wordt slechts gedeeltelijk bereikt.

Uit het amendement nr. 72 kan zonder twijfel worden afgeleid dat de KMO's zijn vrijgesteld van de verplichting om hun afspraken aan te melden, maar de gevolgen van die vrijstelling blijven onduidelijk.

Men dient erop te wijzen dat die praktijken, ondanks het gebrek aan aanmelding, het voorwerp kunnen zijn van een individuele vrijstelling en dat in het geval dat artikel 31,1, van toepassing is op die praktijken aan die ondernemingen geen geldboete kan worden opgelegd.

Die verduidelijkingen bieden trouwens het voordeel dat zij bevestigen dat de praktijken, bedoeld in het artikel 5, geenszins ontgaan aan de controle van de Raad voor de Mededinging.

Nr. 154 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 94)

Art. 24*quinquies***Dit artikel vervangen als volgt:**

*«Art. 24*quinquies*. — Een artikel 24*quinquies* invoegen, luidend als volgt: «In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een afdeling VIIbis ingevoegd, bevattende een artikel 40bis (nieuw) en luidend als volgt:*

*«Afdeling VIIbis**Bekendmaking en kennisgeving*

Art. 40bis. — De beslissingen van de Raad voor de Mededinging en van zijn voorzitter worden bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs ter kennis gebracht van de partijen, de eisers en de minister.

Op straffe van nietigheid moet de kennisgevingsbrief de termijn inzake beroep vermelden evenals de voorwaarden volgens welke dit kan worden uitgeoeffend. De brief omvat als bijlage de namen, hoedanigheden en adressen van de partijen aan wie de beslissing ter kennis is gebracht.

Het secretariaat van de Raad voor de Mededinging is belast met de kennisgeving van de beslissingen. »

Verantwoording

Het artikel 40bis in het wetsvoorstel wordt vereenvoudigd en op meer algemene wijze uitgedrukt dan de bepaling vervat in het voorstel.

Nº 155 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 25

A. Au premier alinéa de cet article, remplacer les mots «Une section VIIbis, contenant un article 41 remplaçant l'actuel article 41 et rédigée comme suit, est insérée au chapitre III de la même loi «Section VIIbis — Publication et notification» par les mots «L'article 41 de la même loi est remplacé comme suit :».

B. À l'article 41, § 2, proposé, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit :

«Les décisions de la Cour d'appel de Bruxelles, du Conseil des ministres et du Conseil d'État sont publiées au Moniteur belge et sont notifiées aux parties.»

C. À l'article 41, § 2, alinéa 7, proposé, supprimer les mots «à l'exception des décisions visées à l'article 33».

Justification

Ces adaptations sont la conséquence des modifications relatives à la procédure devant le Conseil des ministres et devant le Conseil d'État en matière de concentrations.

Nº 156 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement au sous-amendement n° 100)

Art. 26

Remplacer les alinéas 1er à 9 de l'article 42, § 4, proposé par la disposition suivante :

«Le Conseil de la concurrence, les rapporteurs et le ministre peuvent chacun déposer leurs observations écrites devant la Cour d'appel de Bruxelles. Ceux-ci peuvent consulter le dossier sans déplacement.»

Justification

Il convient de ne pas confondre les questions préjudiciales avec les affaires au fond. Les réponses aux questions préjudiciales portent sur des questions de droit. Il n'y a pas lieu de demander aux rapporteurs de réaliser une instruction dans le cadre d'une telle procédure. La protection des droits de la défense ne serait d'ailleurs pas suffisamment organisée, dans la mesure où la proposition ne prévoit pas de communication des griefs aux parties dans le cadre de la procédure de questions préjudiciales.

Il n'y a pas lieu non plus de prévoir que la Cour d'appel de Bruxelles retire les pièces confidentielles, dans la mesure où il n'y a pas d'instruction et où les seules pièces sont celles communiquées par les parties devant le juge qui a posé la question préjudicielle.

Nr. 155 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 25

A. In het eerste lid van dit artikel de woorden «In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een afdeeling VIIbis ingevoegd, bevattend een artikel 41ter vervanging van het bestaande artikel 41 en luidend als volgt: «Afdeling VIIbis — Bekendmaking en kennisgeving» vervangen door de woorden «Artikel 41 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:».

B. In het voorgestelde artikel 41, § 2, het tweedelid vervangen als volgt:

«De beslissingen van het hof van beroep te Brussel, van de Ministerraad en van de Raad van State worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en ter kennis gebracht van de partijen.»

C. In het voorgestelde artikel 41, § 2, zevende lid, de woorden «uitgezonderd de beslissingen bedoeld in artikel 33» schrappen.

Verantwoording

Deze aanpassingen zijn het gevolg van de wijzigingen betreffende de rechtspleging inzake concentraties voor de Ministerraad en de Raad van State.

Nr. 156 VAN DE REGERING

(Subamendement op subamendement nr. 100)

Art. 26

In het voorgestelde artikel 42, § 4, de ledien 1 tot 9 vervangen als volgt:

«De Raad voor de Mededeling, de verslaggevers en de minister kunnen elk hun schriftelijke opmerkingen indienen bij het hof van beroep te Brussel. Zij kunnen het dossier ter plaatse raadplegen.»

Verantwoording

De prejudiciële vragen mogen niet worden verward met de vragen ten gronde. De antwoorden op de prejudiciële vragen hebben betrekking op rechtsvragen. Het is niet aangewezen de verslaggevers te vragen een onderzoek in te stellen in het kader van een dergelijke procedure. De bescherming van de rechten van de verdediging zou trouwens onvoldoende georganiseerd zijn, in de mate dat het voorstel niet voorziet in de mededeling van de grieven aan de partijen in het kader van de procedure van prejudiciële vragen.

Het is ook niet nodig te voorzien dat het hof van beroep te Brussel de vertrouwelijke stukken verwijdert, in de mate waarin er geen onderzoek is en de enige stukken die zijn welke de partijen hebben bezorgd aan de rechter die de prejudiciële vraag gesteld heeft.

Il y a lieu par contre de maintenir la disposition qui permet au Conseil de la concurrence et au ministre de déposer leurs observations écrites et de consulter le dossier au greffe de la Cour d'appel de Bruxelles, sans déplacement. Ce droit est étendu aux rapporteurs.

Nº 157 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement n° 1)

Art. 27

Remplacer cet article par ce qui suit :

« L'article 43 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Les décisions du Conseil de la concurrence et de son président peuvent faire l'objet d'un recours en annulation devant la Cour d'appel de Bruxelles.

Les décisions par lesquelles le Conseil de la concurrence fixe une amende ou une astreinte et celles par lesquelles le président du Conseil de la concurrence fixe une astreinte peuvent faire l'objet d'un recours de pleine juridiction devant la Cour d'appel de Bruxelles. La cour peut supprimer, réduire ou majorer l'amende ou l'astreinte infligée.

Les décisions prises en application de l'article 35 peuvent faire l'objet d'un recours de pleine juridiction devant la Cour d'appel de Bruxelles, de même que les décisions par lesquelles le Conseil accorde une exemption individuelle, et celles par lesquelles il prononce une interdiction.

Ne peuvent faire l'objet d'un recours distinct les décisions par lesquelles le Conseil de la concurrence renvoie l'affaire au rapporteur, et celles par lesquelles le président du Conseil retire des éléments du dossier.

§ 2. Les recours prévus au § 1er peuvent être introduits par les parties en cause devant le Conseil, par le plaignant ainsi que par toute personne justifiant d'un intérêt et ayant demandé au Conseil d'être entendue. Le recours peut également être introduit par le ministre sans que celui-ci ne doive justifier d'un intérêt.

Les recours sont formés, à peine d'irrecevabilité prononcée d'office, par requête signée et déposée au greffe de la Cour d'appel de Bruxelles dans un délai de trente jours à partir de la notification de la décision et, en ce qui concerne les tiers, à partir de la publication de la décision.

À peine d'irrecevabilité, la requête contient :

1° l'indication des jour, mois et an;

De bepaling die het de Raad voor de Mededinging en de minister mogelijk maakt hun opmerkingen schriftelijk neer te leggen en het dossier ter plaatse op de griffie van het hof van beroep te Brussel te raadplegen, moet daarentegen worden gehandhaafd. Dit recht wordt uitgebreid tot de verslaggevers.

Nr. 157 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 27

Dit artikel vervangen door wat volgt :

« Artikel 43 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« § 1. Tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging en van de voorzitter kan beroep tot vernietiging worden ingesteld bij het hof van beroep te Brussel.

Tegen de beslissingen waarbij de Raad voor de Mededinging een geldboete of een dwangsom vaststelt en die waarbij de voorzitter van de Raad voor de Mededinging een dwangsom vaststelt, kan beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het hof van beroep te Brussel. Het hof kan de opgelegde boete of dwangsom afschaffen, beperken of verhogen.

Tegen de beslissingen uitgesproken op grond van artikel 35, evenals tegen de beslissingen waarbij de Raad een individuele vrijstelling verleent en tegen deze waarin hij een verbod uitspreekt, kan beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het hof van beroep te Brussel.

Tegen beslissingen waarbij de Raad voor de Mededinging de zaak naar de verslaggever terugstuurt en die waarbij de voorzitter van de Raad elementen uit het dossier verwijdert, kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 2. Het beroep waarin § 1 voorziet, kan worden ingesteld door de voor de Raad betrokken partijen, door de indiener van de klacht evenals door elke persoon die een belang kan doen gelden en die aan de Raad gevraagd heeft te worden gehoord. Het beroep kan eveneens door de minister worden ingesteld zonder dat deze een belang moet bewijzen.

Het beroep wordt, op straffe van onontvankelijkheid van rechtswege uitgesproken, ingesteld door middel van een ondertekend verzoekschrift dat wordt ingediend bij de griffie van het hof van beroep te Brussel binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing en, wat derden betreft, na de bekendmaking van de beslissing.

Het verzoekschrift bevat op straffe van onontvankelijkheid :

1° de aanduiding van de dag, de maand en het jaar;

2° si le demandeur est une personne physique, ses nom, prénoms, profession et domicile; si le demandeur est une personne morale, sa dénomination, sa forme, son siège social et l'organe qui la représente; si le recours émane du ministre, la dénomination et l'adresse du service qui le représente;

3° la mention de la décision faisant l'objet du recours;

4° l'exposé des moyens;

5° l'indication des lieu, jour et heure de la comparution fixés par le greffe de la cour d'appel;

6° l'inventaire des pièces et documents justificatifs remis au greffe en même temps que la requête.

Dans les cinq jours qui suivent le dépôt de la requête, le requérant doit, à peine d'irrecevabilité du recours, adresser une copie de la requête par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception, aux parties auxquelles la décision attaquée a été notifiée ainsi qu'il ressort de la lettre de notification prévue à l'article 40bis, au Conseil de la concurrence ainsi qu'au ministre s'il n'est pas le requérant.

Un recours incident peut être formé. Il n'est recevable que s'il est introduit dans le mois à partir de la réception de la lettre prévue à l'alinéa précédent.

À tout moment, la Cour d'appel de Bruxelles peut d'office appeler à la cause les personnes qui étaient parties devant le Conseil de la concurrence lorsque le recours principal ou incident risque d'affecter leurs droits ou leurs charges.

La Cour d'appel de Bruxelles fixe les délais dans lesquels les parties doivent se communiquer leurs observations écrites et en déposer copie au greffe. Elle fixe également la date des débats.

Le Conseil de la concurrence et le ministre peuvent chacun déposer leurs observations écrites au greffe de la Cour d'appel de Bruxelles et consulter le dossier au greffe sans déplacement. La Cour d'appel de Bruxelles fixe les délais de production de ces observations. Elles sont portées par le greffe à la connaissance des parties.

§ 3. Le greffe de la Cour d'appel de Bruxelles demande au secrétariat du Conseil de la concurrence, dans les cinq jours de l'inscription de la cause au rôle, l'envoi du dossier de la procédure. La transmission est effectuée dans les cinq jours de la réception de la demande. Le ministre règle le mode de transmission du dossier.

§ 4. Le recours ne suspend pas les décisions du Conseil de la concurrence, ni celles de son président.

2° indien de verzoeker een natuurlijke persoon is, zijn naam, voornamen, beroep en woonplaats; indien de verzoeker een rechtspersoon is, de benaming, de vorm, de maatschappelijke zetel en het orgaan dat hem vertegenwoordigt; indien het beroep uitgaat van de minister, de benaming en het adres van de dienst die hem vertegenwoordigt;

3° de vermelding van de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld;

4° de uiteenzetting van de middelen;

5° de plaats, de dag en het uur van de verschijning vastgesteld door de griffie van het hof van beroep;

6° de inventaris van de bewijsstukken en documenten die terzelfder tijd als het verzoekschrift bij de griffie zijn neergelegd.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van het beroep, moet de verzoeker, binnen vijf dagen na de indiening van het verzoekschrift, bij een ter post aangekende brief met ontvangstbewijs, een kopie van het verzoekschrift sturen naar de partijen die in kennis zijn gesteld van de bestreden beslissing zoals blijkt uit de kennisgevingsbrief waarin artikel 40bis voorziet, aan de Raad voor de Mededinging evenals aan de minister indien deze niet de appellant is.

Incidentieel beroep is mogelijk. Het is slechts ontvankelijk indien het is ingesteld binnen een maand na ontvangst van de brief waarin het vorige lid voorziet.

Het hof van beroep te Brussel kan te allen tijde de personen die partij waren voor de Raad voor de Mededinging van rechtswege in de zaak betrekken, wanneer het hoofdberoep of het incidentieel beroep hun belangen of lasten kan aantasten.

Het hof van beroep te Brussel stelt de termijn vast waarbinnen de partijen hun schriftelijke opmerkingen aan elkaar moeten meedelen en een kopie ervan bij de griffie moeten neerleggen. Het stelt eveneens de datum van de debatten vast.

De Raad voor de Mededinging en de minister kunnen elk hun schriftelijke opmerkingen bij de griffie van het hof van beroep te Brussel indienen en het dossier ter plaatse op de griffie raadplegen. Het hof van beroep te Brussel stelt de termijnen vast om deze opmerkingen voor te leggen. De griffie brengt deze opmerkingen ter kennis van de partijen.

§ 3. Binnen vijf dagen na het plaatsen van de zaak op de rol vraagt de griffie van het hof van beroep te Brussel het secretariaat van de Raad voor de Mededinging het dossier van de procedure te sturen. De verzending gebeurt binnen vijf dagen na ontvangst van het verzoek. De minister regelt de wijze van verzending van het dossier.

§ 4. Het beroep schorst de beslissingen van de Raad voor de Mededinging of die van zijn voorzitter niet.

La Cour d'appel de Bruxelles peut, à la demande de l'intéressé et par décision avant-dire droit, suspendre l'obligation de paiement des amendes et astreintes et ce jusqu'au jour du prononcé de l'arrêt. La Cour d'appel de Bruxelles peut, s'il échét, ordonner la restitution à l'intéressé du montant versé des amendes et astreintes. Elle peut également ne pas se prononcer immédiatement sur la restitution des amendes ou astreintes payées, dans la mesure où cette décision serait liée au fond.

En cas d'annulation de la décision attaquée, le Conseil de la concurrence et, le cas échéant, le président bénéficient d'un nouveau délai pour statuer. Ce délai est équivalent à celui prévu à l'article 27, § 2, dernier alinéa, et aux articles 33 et 34. Il prend cours à partir de la notification de l'arrêt en annulation de la Cour d'appel de Bruxelles. »

Justification

§ 1er. Pour certains types de décisions, il n'est pas nécessaire ni opportun de confier à la Cour d'appel de Bruxelles statuant en qualité de juridiction d'appel des décisions du Conseil, une compétence de pleine juridiction.

Tel est le cas en ce qui concerne les recours contre les décisions de classement ou de rejet d'une plainte prises par le Conseil de la concurrence, sans qu'il n'y ait eu notification préalable des griefs par le rapporteur. Dans l'hypothèse où la cour annule une telle décision, elle n'est pas en mesure de se prononcer sur le bien-fondé de la plainte, celle-ci n'ayant pas encore fait l'objet d'une instruction ou l'instruction n'ayant pas donné lieu à un énoncé de griefs. Confier à la cour dans l'hypothèse examinée une compétence de pleine juridiction aurait en outre pour effet de dénaturer la plainte en lui donnant la valeur d'une demande en justice.

Il est également prévu que les recours contre les décisions du Conseil de la concurrence et de son président relèvent de la Cour d'appel de Bruxelles.

En cas d'annulation par la cour d'une décision de classement ou de rejet d'une plainte prise soit sans instruction préalable, soit sans que des griefs aient été énoncés, il appartient au Conseil de la concurrence de prendre une décision de renvoi à l'instruction, et ce sans délai.

Tel est également le cas des décisions d'attestation négative, qui doivent pouvoir faire l'objet d'un recours de la part des tiers lésés dans leur position concurrentielle. Lorsque la cour annule une telle décision, il appartient au Conseil de renvoyer l'affaire au rapporteur pour instruction et de se prononcer, le cas échéant, sur la demande d'exemption que les parties auraient formulée à titre subsidiaire.

Dans ces deux cas, le renvoi de l'affaire au Conseil s'impose pour assurer le déroulement de la procédure administrative qui seule contient une phase de notification des griefs. Il n'y a donc pas lieu de prévoir l'intervention des rapporteurs au cours de la procédure en appel, ceux-ci ne pouvant procéder en degré d'appel à une notification des griefs, ni à une nouvelle instruction.

Il n'y a pas lieu non plus de prévoir, en degré d'appel, le retrait des pièces confidentielles par la cour. C'est en effet sur base du

Het hof van beroep te Brussel kan, op verzoek van de betrokkene en bij beslissing alvorens recht te doen, de verplichting tot het betalen van geldboeten en dwangsommen schorsen tot de dag van de uitspraak van het arrest. Het hof van beroep te Brussel kan, in voorkomend geval, bevelen dat het betaalde bedrag van de geldboeten en dwangsommen aan de betrokkenen wordt terugbetaald. Het hoeft zich ook niet onmiddellijk uit te spreken over de teruggave van de betaalde geldboeten of dwangsommen, voor zover deze beslissing aan de grond van de zaak zou raken.

Indien de beslissing waartegen beroep is ingesteld, wordt vernietigd, beschikken de Raad voor de Mededinging en, in voorkomend geval, de voorzitter over een nieuwe termijn om uitspraak te doen. Die termijn is dezelfde als de termijn bepaald in artikel 27, § 2, laatste lid, en in artikel 33 en 34. Hij gaat in vanaf de kennisgeving van het arrest tot vernietiging van het hof van beroep te Brussel. »

Verantwoording

§ 1. Voor bepaalde soorten beslissingen is het noch noodzakelijk noch opportuun een bevoegdheid met volle rechtsmacht toe te vertrouwen aan het hof van beroep te Brussel dat uitspraak doet als rechtsmacht van beroep voor de beslissingen van de Raad.

Dit is het geval voor het beroep tegen de beslissingen van seponering of verwerving van een klacht genomen door de Raad voor de Mededinging, zonder dat de verslaggever vooraf kennis heeft gegeven van de grieven. In de veronderstelling dat het hof een dergelijke beslissing vernietigt, kan het zich niet uitspreken over de grondheid van de klacht, daar hierover nog geen onderzoek is gebeurd of daar het onderzoek nog geen aanleiding heeft gegeven tot een opgave van de grieven. Het toevertrouwen van een bevoegdheid met volle rechtsmacht aan het hof zou in de onderzochte veronderstelling bovendien tot gevolg hebben de aard van de klacht te veranderen door haar de waarde van een vordering voor de rechter te geven.

Er is ook in voorzien dat het beroep tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging en van de voorzitter ervan onder de bevoegdheid vallen van het hof van beroep te Brussel.

In geval van vernietiging door het hof van een beslissing van seponering of van verwerving van een klacht ofwel zonder voorafgaand onderzoek, ofwel zonder dat de grieven werden opgegeven, dient de Raad onverwijld een beslissing van herziening van het onderzoek te nemen.

Dit is eveneens het geval voor de beslissingen van negatief bewijs, waartegen derden met een benadeelde concurrentiepositie beroep moeten kunnen instellen. Wanneer het hof een dergelijke beslissing vernietigt, moet de Raad de zaak voor onderzoek naar de verslaggever sturen en, in voorkomend geval, zich uitspreken over het verzoek om vrijstelling dat de partijen op bijkomende wijze geformuleerd zouden hebben.

In beide gevallen dringt de verwijzing van de zaak voor de Raad zich op om te zorgen voor het verloop van de administratieve procedure. Dat is de enige procedure die een fase van kennisgeving van de grieven bevat. Tijdens de procedure in beroep moet er dus niet worden voorzien in een tussenkomst van de verslaggevers, daar deze laatsten in de loop van de procedure van beroep noch tot een kennisgeving van de grieven, noch tot een nieuw onderzoek mogen overgaan.

In de fase van beroep dient eveneens niet te worden voorzien in de verwijdering van de vertrouwelijke stukken door het hof. Het

dossier du Conseil et compte tenu de la situation du marché au moment où le Conseil a pris sa décision, que la cour exerce son contrôle de légalité qui porte sur la régularité de la procédure et sur la matérialité des faits examinés par le Conseil.

La cour ne pourrait par ailleurs fonder sa décision de confirmation sur des griefs non communiqués durant la procédure devant le Conseil ni sur des faits non soumis à la contradiction des parties lors de cette procédure.

En ce qui concerne les amendes et les astreintes, la cour doit disposer par contre d'une compétence de pleine juridiction.

Il en est de même des recours contre les décisions sur les demandes de mesures provisoires, la procédure administrative ne comportant pas de phase de communication des griefs.

Les mesures préparatoires adoptées par le Conseil ne sont pas susceptibles d'un recours, en raison de leur nature. Il s'agit des actes par lesquels le Conseil décide de renvoyer l'affaire à l'instruction pour complément d'instruction ou examen de griefs autres que ceux formulés par le rapport, ou encore lorsque le Conseil ne suit pas la proposition de classement du rapporteur. L'illégéalté de ces mesures peut évidemment être soulevée à l'appui du recours dirigé contre la décision prise à l'issue de la procédure par le Conseil. Il en va de même des décisions par lesquelles le président retire des pièces du dossier, dont la légalité peut être contestée d'abord devant le Conseil, ensuite devant la cour d'appel à l'occasion d'un recours dirigé contre la décision prise à l'issue de la procédure.

Il n'y a pas lieu d'ouvrir un recours devant la cour d'appel contre la décision d'exiger les renseignements prise par le corps des rapporteurs. En effet, la légalité de cette décision peut être contestée devant le Conseil lors de l'examen par lui de l'affaire. En outre, la décision par laquelle le président inflige une astreinte pour assurer le respect de la décision de demande de renseignements, est susceptible de recours devant la Cour d'appel de Bruxelles.

§ 2. Il est précisé que la sanction d'irrecevabilité doit être prononcée d'office par la Cour d'appel de Bruxelles. Ceci s'impose eu égard au caractère d'ordre public de la loi et à la nécessité de donner à toutes les parties en cause devant le Conseil, l'occasion de faire valoir leurs moyens en appel.

Il est précisé que toute personne justifiant d'un intérêt et ayant demandé au Conseil de la concurrence d'être entendue peut introduire un recours. Il ne suffit pas de viser uniquement les personnes qui ont eu l'occasion de présenter leurs moyens ou observations devant le Conseil de la concurrence, puisque celui-ci pourrait refuser de les entendre.

La possibilité d'un recours incident est prévue, de même que la possibilité pour la Cour d'appel de Bruxelles de mettre une partie d'office à la cause. Ceci se justifie lorsque le recours affecte le droit d'une personne qui n'est pas partie.

Nº 158 DU GOUVERNEMENT

(Sous-amendement à l'amendement nº 1)

Art. 28

A. À l'article 43bis, § 1er, proposé, remplacer les alinéas 1 à 3 par la disposition suivante :

« Les décisions du Conseil des ministres en matière de concentrations peuvent faire l'objet d'un recours en annulation devant le Conseil d'État. »

is inderdaad op grond van het dossier van de Raad en rekening houdend met de markttoestand op het ogenblik dat de Raad zijn beslissing genomen heeft, dat het hof zijn wettelijkheidscontrole uitoefent die betrekking heeft op de regelmatigheid van de procedure en de echtheid van de door de Raad onderzochte feiten.

Het hof zou bovendien zijn beslissing van bevestiging niet kunnen steunen op grieven die tijdens de procedure voor de Raad niet werden meegedeeld, noch op feiten die de partijen in de loop van deze procedure niet via tegenspraak werden voorgelegd.

Inzake geldboeten en dwangsommen moet het hof daarentegen over een bevoegdheid met volle rechtsmacht beschikken.

Hetzelfde geldt voor de beroepen tegen de beslissingen over de aanvragen van voorlopige maatregelen, daar de administratieve procedure geen fase van mededeling van de grieven omvat.

De voorbereidende maatregelen die door de Raad aangenomen werden, zijn niet vatbaar voor beroep wegens hun aard. Het gaat om handelingen waarbij de Raad beslist de zaak door te verwijzen voor een aanvullend onderzoek of bestudering van de grieven — het zijn andere grieven dan die welke in het verslag zijn vermeld — of wanneer de Raad het voorstel van indeling van de verslaggever niet volgt. De onwettelijkheid van deze maatregelen kan uiteraard worden benadrukt op grond van het hoger beroep tegen de beslissing die bij de afsluiting van de procedure door de Raad werd genomen. Hetzelfde geldt voor de beslissingen waarbij de voorzitter stukken uit het dossier verwijderd, waarvan de wettelijkheid eerst voor de Raad en daarna voor het hof van beroep kan worden betwist wanneer een beroep wordt ingesteld tegen de beslissing die bij de afsluiting van de procedure werd genomen.

Er is geen reden om een beroep voor het hof van beroep in te stellen tegen de beslissing om inlichtingen te eisen die door het korps verslaggevers zijn ingewonnen. De wettelijkheid van deze beslissing kan inderdaad voor de Raad worden betwist wanneer hij de zaak onderzoekt. Bovendien is beroep mogelijk bij het hof van beroep te Brussel tegen de beslissing van de voorzitter waarbij hij een dwangsom oplegt om te zorgen voor de naleving van de beslissing van verzoek om inlichtingen.

§ 2. Er wordt gepreciseerd dat het hof van beroep te Brussel de sanctie van onontvankelijkheid van rechtswege moet uitspreken. Dit dringt zich op gelet op de aard van openbare orde van de wet en de noodzaak aan alle partijen in de zaak voor de Raad de gelegenheid te geven hun middelen in beroep te doen gelden.

Er wordt gepreciseerd dat elke persoon die een belang kan doen gelden en die de Raad voor de Mededinging gevraagd heeft te worden gehoord, beroep kan instellen. Het is niet voldoende uitsluitend de personen te beogen die de gelegenheid gehad hebben hun middelen of opmerkingen voor de Raad voor de Mededinging voor te dragen, vermits deze kan weigeren hen te horen.

In de mogelijkheid van tegenberoep is voorzien, evenals in de mogelijkheid voor het hof van beroep te Brussel een partij van rechtswege bij de zaak te betrekken. Dit is verantwoord wanneer het beroep het recht aantast van een persoon die geen partij is.

Nr. 158 VAN DE REGERING

(Subamendement op amendement nr. 1)

Art. 28

A. In het voorgestelde artikel 43bis, § 1, het eerste tot het derde lid vervangen door de volgende bepaling :

« Tegen de beslissingen van de Ministerraad inzake concentraties kan bij de Raad van State een beroep tot vernietiging worden ingesteld. »

B. À l'article 43bis, § 3, proposé, remplacer l'alinéa 2 par la disposition suivante :

« Le ministre peut, au nom du Conseil des ministres, déposer ses observations écrites au Conseil d'État. Il peut consulter le dossier au greffe, sans déplacement. »

C. À l'article 43bis, § 3, proposé, remplacer l'alinéa 5 par la disposition suivante :

« En cas d'annulation de la décision attaquée, le Conseil des ministres bénéficie d'un nouveau délai pour statuer. Ce délai est équivalent à celui prévu à l'article 34bis. Il prend cours à partir de la notification de l'arrêt en annulation du Conseil d'État. »

Justification

A et B. Il est prévu que les recours contre les décisions du Conseil des ministres en matière de concentrations relèvent du Conseil d'État. Cette compétence se justifie, dans la mesure où ces décisions sont motivées par des raisons d'intérêt général et émanent d'une autorité administrative.

C. Le Conseil d'État exerce un contrôle de légalité. La nature de ce contrôle correspond à la compétence générale et habituelle du Conseil d'État.

Il est précisé qu'en cas d'annulation, le Conseil des ministres bénéficie d'un nouveau délai d'un mois pour statuer. Ce délai prend cours à partir de la notification de l'arrêt en annulation.

*Le vice-premier ministre et ministre
de l'Économie et des Télécommunications,*

B. In het voorgestelde artikel 43bis, § 3, het tweede lid vervangen door de volgende bepaling :

« De minister kan, namens de Ministerraad, zijn schriftelijke opmerkingen indienen bij de Raad van State. Hij kan het dossier ter plaatse op de griffie raadplegen. »

C. In het voorgestelde artikel 43bis, § 3, het vijfde lid vervangen door de volgende bepaling :

« In geval van vernietiging van de bestreden beslissing beschikt de Ministerraad over een nieuwe termijn om uitspraak te doen. Die termijn is dezelfde als de termijn bepaald in artikel 34bis. Hij vangt aan op het ogenblik waarop het vernietigingsarrest van de Raad van State ter kennis wordt gebracht. »

Verantwoording

A en B. Er wordt bepaald dat beroepen tegen de beslissingen van de Ministerraad inzake concentraties onder de bevoegdheid van de Raad van State vallen. Deze bevoegdheid wordt verantwoord voor zover deze beslissingen worden gemotiveerd om redenen van algemeen belang en uitgaan van een administratieve overheid.

C. De Raad van State oefent een wettelijkheidscontrole uit. Deze controle valt onder de algemene en gewone bevoegdheid van de Raad van State.

Er wordt verduidelijkt dat in geval van vernietiging de Ministerraad beschikt over een nieuwe termijn van één maand om uitspraak te doen. Deze termijn vangt aan op het ogenblik waarop het vernietigingsarrest ter kennis wordt gebracht.

*De vice-eerste minister en minister
van Economie en Telecommunicatie,*

Elio DI RUPO.